

L'EDUCACIÓ CONTÍNUA

Angel Marzo Guarinos

Desvetllar la consciència, la racionalitat, el coneixement de les persones és una tasca que beneficia als pobles, que contribueix al seu progrés.

Un dels mites d'aquest segle ha estat pensar que a la cultura només es pot accedir a través de la lletra escrita. La cultura és molt més àmplia que això i és patrimoni de tots, lletrats i il·letrats. Per tant estem implicats en la tasca d'acompanyar a altres persones a descoberta de les claus d'interpretació i de treball a l'entorn.

Però els instruments culturals no estan a disposició de tothom de la mateixa manera i això marca una desigualtat afegida a altres ja existents. Aconseguir que aquests instruments siguin patrimoni de tots representa un constant esforç d'actualització, de recerca, de progrés en el que estem implicats tots els estaments, des de la família fins als poders públics, des dels grups de veïnatge o d'amistat fins als mitjans de comunicació.

Es tracta d'aconseguir desenvolupar les nostres capacitats pel treball, per l'oci, per la cultura, pel creixement personal i col·lectiu. Aquest és un dret reconegut per a tothom des de la Declaració de Drets Humans.

A Catalunya són molts els esforços populars abocats en aquesta direcció i no sempre en condicions favorables. Des d'abans del segle XIX es fan classes nocturnes, cercles culturals, reunions, fins i tot en la clandestinitat, per difondre entre els homes i dones els instruments culturals necessaris per aconseguir una societat més justa i igualitària. Aquests moviments socials han demanat als poders públics que creéssin uns serveis en condicions per què el dret de tota persona a la seva educació fos una possibilitat real i

accessible. La realització d'aquest desig exigeix la consolidació d'una xarxa de recursos que facin a la nostra societat més capaç.

L'inici de curs fa que siguem més sensibles als problemes educatius dels nens, però l'educació és un recurs important per a moltes tasques al llarg de la vida. També ara estan "en curs" les activitats d'Escoles d'Adults, Centres Cívics, Casals de Cultura, Ateneus, Centres de Formació Ocupacional, Escoles Taller, Cases d'Oficis, ... i gran quantitat d'iniciatives ciutadanes han permès i permeten a molts adults fer la seva educació permanent. En les darreres dècades s'ha endegat, a Catalunya, un ampli ventall d'experiències educatives que volen donar la possibilitat a totes les persones adultes de continuar la seva formació en el camp del coneixement, del desenvolupament de les seves capacitats. Amb pocs recursos s'han realitzat activitats a partir de tot tipus d'organitzacions ciutadanes. Però la realitat és que continuen tenint importants mancances educatives tant pel que fa als nivells d'analfabetisme com respecte a la preparació professional com en l'adquisició de les eines culturals bàsiques per viure en una societat moderna i en canvi permanent.

Per fer front a aquesta situació cal que l'oferta pública tingui una unitat, que es presenti als ciutadans com un projecte global i integrat. Cal que es facin programes concrets per a cada zona que responguin a les necessitats reals, cal que la xarxa pública asseguri el dret a l'educació per a tots i de manera especial a aquells que sempre han estat exclosos, cal disposar d'uns mitjans al nivell tècnic que la societat actual demana, uns educadors preparats per aquesta tasca, cal donar

suport a les iniciatives ciutadanes que vulguin integrar-se en aquest projecte col·lectiu.

La Llei de Formació d'Adults es va aprovar en un debat parlamentari entre dos temes candents: peatge de les autopistes i el projecte de Llei de residus. Peatges i residus van fer que aquesta novetat històrica per a Catalunya no aixequés ni tan sols un petit titular de la premsa. Molts esperàvem que l'aprovació de la Llei suposés una decidida voluntat de potenciar el desenvolupament cultural, la formació per a la competència en l'ocupació, el creixement integral de tots els ciutadans. De moment no veiem que es doni una resposta coordinada a les necessitats educatives dels adults dels pobles, el barris, les ciutats de Catalunya. Ens temem que novament aquest projecte cultural només beneficiï als més afavorits i es continuï sense donar una resposta de qualitat i a l'abast de tothom.

És necessari que aquesta Llei potencii les experiències que estan donant el seu servei des de fa anys i que se'n creïn de noves per tal de contribuir a la construcció d'un país sota el signe de la convivència i del progrés. En aquests moments Catalunya necessita una oferta educativa pels adults que surti de la seva tradicional precarietat i que doni un servei modern i de qualitat. □